

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per desplegar mitjançant reglament el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

El que disposa aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació d'aplicació general dictada a l'empara de l'article 149.1.16è de la Constitució.

Disposició final tercera.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 154, de 28-6-2000.)

11836 REIAL DECRET LLEI 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis. («BOE» 151, de 24-6-2000, i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

I

El principal objectiu de la política econòmica que du a terme el Govern és aconseguir un ritme de creixement econòmic que permeti continuar aproximant els nivells de renda per capita i d'ocupació d'Espanya als de les economies més desenvolupades. Per a això, la política econòmica ha de mantenir la línia ja empresa i avançar en el procés de liberalització i flexibilització del marc econòmic en què operen els agents productius.

La participació del nostre país en la moneda única representa un nou entorn d'actuació en el qual s'ha transferit la responsabilitat de la política monetària al Banc Central Europeu, s'ha perdut el tipus de canvi com a instrument de guany de competitivitat nominal i la política fiscal s'ajusta als compromisos adquirits en el Pacte d'estabilitat i creixement.

En aquest marc, favorable a l'estabilitat macroeconòmica, la política d'oferta adquireix una rellevància singular, ja que es constitueix en l'instrument essencial per assegurar el manteniment d'un creixement elevat i generador d'ocupació. Així, aquesta política ha de buscar dos objectius fonamentals. D'una banda, dotar l'oferta productiva espanyola de la flexibilitat necessària per afrontar els augments de demanda sense generar desequilibris macroeconòmics. De l'altra, incentivar la capacitat de creixement potencial de la nostra economia, com a element de garantia del procés de convergència real. Per obtenir aquestes finalitats és condició imprescindible l'existència d'uns mercats de béns i serveis amb un elevat nivell de competència, fet que permet l'aparició de noves oportunitats d'inversió i una evolució adequada dels costos unitaris de producció de l'economia espanyola.

Al seu torn, en línia amb el que s'ha acordat al Consell Europeu de Lisboa, és imprescindible establir condicions competitives en mercats vitals per a l'activitat econòmica per promoure la incorporació de noves tecnologies i incentivar l'accés generalitzat de la nostra població a la denominada «societat del coneixement».

Addicionalment, atès el fort increment de l'activitat econòmica de l'economia espanyola en els últims tri-

mestres, aquest tipus de mesures adquireix una rellevància i una urgència especials per tal de garantir la permanència en el temps d'aquesta fase d'expansió econòmica.

En síntesi, l'objectiu fonamental de les mesures que conté aquest Reial decret llei, que forma part d'un paquet global de mesures de liberalització de l'economia espanyola, és augmentar la capacitat de creixement potencial i la productivitat de la nostra economia, bases del procés de convergència dels nivells de renda i ocupació amb els de la resta de països de la Unió Europea.

II

El títol I, que es consagra a la liberalització dels mercats energètics, incideix en els aspectes que dificulten o retarden una competència efectiva i dona més transparència perquè el consumidor prengui decisions amb un nivell d'informació adequat.

Quant als hidrocarburs líquids, s'actua, d'una banda, establint les condicions per a l'obertura de l'accionariat de la principal companyia logística i garantint la publicitat de les condicions i els preus que es practiquen a través de la Comissió Nacional d'Energia. De l'altra, es promou la instal·lació de les estacions de servei en grans superfícies i es limita el nombre d'instal·lacions de venda de productes petrolífers dels grans operadors. Finalment, s'imposa l'obligació de comunicar els preus practicats per les diferents estacions de servei, per tal d'informar-ne puntualment els consumidors. Es tracta, per tant, de facilitar la comercialització a l'engròs amb actuacions en la logística primària i de promoure una competència més gran en la distribució minorista.

En el sector del gas natural, les actuacions van encaminades fonamentalment a facilitar l'entrada de nous comercialitzadors, a millorar la gestió tècnica del sistema gasista i a accelerar el calendari de liberalització. Per a això, s'obre l'accionariat de la principal empresa transportista, a la qual s'encomanen les funcions del gestor tècnic del sistema, figura que es crea, amb la qual cosa s'aconsegueix més objectivitat i transparència en la utilització d'instal·lacions de transport. A més, s'assigna el 75 per 100 del gas procedent d'Algèria, a través del gasoducte del Magreb, al gestor tècnic del sistema, el qual ha d'utilitzar aquest gas per a subministrament a tarifes, i el 25 per 100 restant es destina al mercat liberalitzat mitjançant un procediment objectiu i transparent. Finalment, s'avança el calendari de liberalització, i amb això l'obertura del mercat és del 72 per 100 a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i completa per a tots els consumidors l'1 de gener de 2003, i es redueix el període d'exclusivitat dels distribuïdors ubicats en una determinada zona geogràfica.

Respecte al sector elèctric, s'avança en la introducció de la competència, limitant l'increment de nova potència instal·lada als grups elèctrics que tenen una quota significativa i establint l'obligació que determinades instal·lacions de producció en règim especial amb dret a incentiu compareguin al mercat a l'engròs per abocar els seus excedents. A més, es facilita la intervenció de nous operadors en el sistema elèctric mitjançant la instrumentació de noves formes de contractació dels comercialitzadors i s'estableixen les bases per a l'adquisició d'energia elèctrica a termini.

D'altra banda, es continua aprofundint en la liberalització del subministrament elèctric. Així, d'una banda, es facilita l'exercici de la condició de consumidor qualificat mitjançant la simple certificació de l'empresa distribuïdora per als consumidors que no vulguin actuar com a agents del mercat. De l'altra, es desenvolupa una estructura de tarifes d'accés a les xarxes que permeti als grans consumidors accedir al mercat com a con-

sumidors qualificats a preus competitiu. En aquesta mateixa línia, es preveu la liberalització total del subministrament d'energia elèctrica a partir de l'1 de gener de l'any 2003 i la supressió de les tarifes de subministrament d'energia elèctrica en alta tensió l'1 de gener de l'any 2007.

Així mateix, es facilita la transparència d'informació sobre els consumidors qualificats perquè tots els agents en puguin disposar, salvaguardant, en tot cas, el dret a mantenir la confidencialitat de les seves dades.

Finalment, l'increment de la demanda i el repartiment de l'eficiència fan possible una reducció del cobrament de la garantia de potència dels generadors i la fixació de límits per central elèctrica per al dret al cobrament de la prima al consum de carbó autòcton, que afavoreix la baixada dels preus del mercat de producció. Al seu torn, durant el període 2001-2003 es manté l'objectiu de reduir les tarifes dels consumidors no qualificats, els quals fins al 2003 no poden elegir subministrador.

En matèria de defensa de la competència, l'augment del nombre i la transcendència dels casos de concentracions aconsella adoptar nous mecanismes que reforcin el sistema de control i la seva eficàcia. Amb aquesta finalitat, el capítol I del títol II d'aquest Reial decret llei introdueix diverses modificacions referents al control de concentracions que preveu la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència. En concret, estableix la suspensió de l'execució de l'operació fins que no sigui autoritzada i, en coherència, es redueixen els terminis de tramitació de l'expedient. Es clarifica, addicionalment, la intervenció d'ofici pel Servei de Defensa de la Competència i es preveu la paralització de la tramitació d'expedients.

El capítol II del títol II pretén prevenir la coordinació de comportaments competitiu d'operadors de determinats mercats en procés de liberalització derivada de la presència d'accionistes comuns. Amb aquesta finalitat, s'estableixen certes limitacions a la presència simultània en el Consell d'Administració d'operadors competidors en els mercats esmentats, així com a l'exercici dels drets de vot corresponents al seu capital.

El títol III d'aquest Reial decret llei, relatiu a la fe pública, bàsicament, introdueix un principi de competència en aquesta activitat, ja que possibilita l'aplicació de descomptes en els aranzels dels notaris, a més de recollir una rebaixa en els aranzels dels registradors de la propietat i mercantils.

El títol IV recull altres mesures liberalitzadores. En primer lloc, en matèria de llibres de text, i per tal d'augmentar el grau de competència en el sector, es liberalitza totalment el descompte que els llibreters minoristes poden fer sobre el preu de venda al públic fixat per l'editor o l'importador.

En segon lloc, en relació amb els col·legis professionals, s'aprofundeix en la liberalització de l'exercici de les professions col·legiades eliminant les barreres que poden limitar els beneficis de la col·legiació única.

En tercer lloc, el capítol relatiu a l'àmbit financer introdueix una reforma destinada a augmentar la transparència en els fullets informatius relatius a la formalització de préstecs hipotecaris, quant als drets dels prestataris de participar en la designació dels agents que intervenen en l'operació. Així mateix, i considerant la forta caiguda dels tipus d'interès en els últims anys i la reducció de l'espectre de monedes d'emissió d'actius, es redueixen els límits màxims que les gestores de fons d'inversió poden establir en concepte de comissions de gestió.

El capítol IV d'aquest títol té per objecte augmentar el grau de competència en el mercat de tabacs i, en particular, flexibilitzar els requisits exigits als distribuïdors a l'engròs.

El capítol V introdueix algunes reformes en el sector de la distribució comercial, que flexibilitzen els horaris comercials.

Finalment, el capítol VI, amb la finalitat de fomentar un ús més adequat de les prestacions per incapacitat temporal, atorga als metges de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals la capacitat de donar altes i baixes per aquesta situació.

En l'adopció d'aquestes mesures que, com ja s'ha indicat, s'integren en el conjunt més ampli de les que adopta el Govern, concorre, per la seva naturalesa i la seva finalitat, la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del real decret llei, requisit imprescindible, com ha recordat, d'altra banda, la jurisprudència constitucional.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Afers Econòmics i ministre d'Economia i dels ministres d'Educació, Cultura i Esport, de Justícia, i de Treball i Afers Socials, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2000, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mercats energètics

CAPÍTOL I

Hidrocarburs líquids

Article 1. *Ampliació de l'accionariat de la Compañía Logística de Hidrocarburos (CLH).*

1. Cap persona física o jurídica no pot participar directament o indirectament en l'accionariat de la «Compañía Logística de Hidrocarburos, Sociedad Anónima» (CLH), en una proporció superior al 25 per 100 del capital o dels drets de vot de l'entitat.

La suma de les participacions, directes o indirectes, dels accionistes amb capacitat de refinar a Espanya no pot superar el 45 per 100.

Als efectes de computar la participació en aquest accionariat, s'han d'atribuir a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions o altres valors tinguts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup, tal com aquest es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, les accions la titularitat de les quals correspongui:

a) A les persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de manera concertada o formant amb ella una unitat de decisió. S'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de manera concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis amb els quals aquella exerceixi el control sobre una entitat dominada d'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En tot cas, s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot de què es gaudeixi en virtut de qualsevol títol.

2. A fi de donar compliment al que disposa aquest article, en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la «Compañía Logística de Hidrocarburos, Sociedad Anónima» ha de presentar un pla d'actuacions a la Secretaria d'Estat d'Economia,

de l'Energia i de la Petita i Mitjana Empresa, amb caràcter confidencial, i elevar-lo per a la seva aprovació a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, que s'ha de pronunciar sobre el conjunt del pla.

3. Els drets de vot corresponents a les accions o altres valors que posseïxin les persones que participin en el capital de la societat, que excedeixin els percentatges màxims assenyalats en aquest precepte, queden en suspens fins que s'adeqüi la xifra de participació en el capital o en els drets de vot; per a l'exercici de les accions legals tendents a fer efectives les limitacions imposades en aquest article està legitimada la Comissió Nacional d'Energia.

4. L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a què es refereix aquest article es considera infracció molt greu en els termes que assenyalava l'article 109 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i en són responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars dels valors definits en aquest article. En tot cas, hi és aplicable el règim sancionador que preveu la Llei esmentada.

Article 2. *Informació sobre condicions d'accés de tercers a instal·lacions de transport i emmagatzemament de productes petrolífers.*

1. S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 1 de l'article 41 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb el contingut següent:

«Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzemament i transport de productes petrolífers que, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, hagin de permetre l'accés de tercers, han de comunicar a la Comissió Nacional d'Energia els contractes que subscriuguin, la relació de preus per la utilització de les instal·lacions, així com les modificacions que es produeixin en els preus. La Comissió Nacional d'Energia ha de fer pública aquesta informació en els termes que preveu la disposició addicional onzena, apartat tercer, número 4, d'aquesta Llei.»

2. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 41 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, passa a ser el paràgraf tercer del precepte.

Article 3. *Instal·lacions de subministrament a vehicles en grans establiments comercials.*

1. Els establiments que, d'acord amb l'article 2.3 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, tinguin la consideració de gran establiment comercial, han d'incorporar entre els seus equípaments, almenys, una instal·lació per a subministrament de productes petrolífers a vehicles, per al proveïment del qual, amb caràcter preferent, no poden subscriure contractes de subministrament en exclusiva amb un sol operador a l'engròs de productes petrolífers. Aquestes instal·lacions han de complir les condicions tècniques de seguretat que siguin exigibles, així com la resta de la normativa vigent que, en cada cas, sigui aplicable, especialment la referent a metrologia i metrotècnica i a la protecció de consumidors i usuaris.

2. En els supòsits a què es refereix el paràgraf anterior, l'atorgament de les llicències municipals requerides per l'establiment ha de portar implícita la concessió de les que siguin necessàries per a la instal·lació de subministrament de productes petrolífers.

Article 4. *Restricció de la capacitat d'obertura de noves estacions de servei.*

U. Els operadors a l'engròs de productes petrolífers en el mercat nacional que tinguin un nombre d'instal·lacions per a subministrament a vehicles incloses en la seva xarxa de distribució en el moment d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei superior al 30 per 100 del total nacional no poden incrementar el nombre d'instal·lacions durant un període de cinc anys. Aquests terminis es computen des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Si aquest percentatge és inferior al 30 per 100 però superior al 15 per 100, el període durant el qual no poden augmentar el nombre d'instal·lacions per a subministrament a vehicles de la seva xarxa de distribució és de tres anys.

Als efectes de computar el percentatge anterior, s'han de tenir en compte les regles següents:

a) Es consideren integrants de la mateixa xarxa de distribució totes les instal·lacions que l'operador a l'engròs tingui en règim de propietat, tant en els casos d'explotació directa com en cas de cessió a tercers per qualsevol títol, així com els casos en què l'operador a l'engròs tingui contractes de subministrament en exclusiva subscrits amb el titular de la instal·lació.

b) S'entén que formen part de la mateixa xarxa de distribució totes les instal·lacions de subministrament a vehicles la titularitat de les quals, segons el que disposa l'apartat anterior, correspongui a una entitat que forma part d'un mateix grup d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Dos. Els operadors a l'engròs de productes petrolífers han d'enviar a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini d'un mes, comptat des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, una llista de totes les instal·lacions per a subministrament a vehicles que formen part de la seva xarxa de distribució definida d'acord amb l'apartat 1, en la qual s'han d'incloure les dades identificatives de cada instal·lació, així com el tipus de vincle contractual pel qual s'inclou a la xarxa.

Els titulars o gestors d'instal·lacions de subministrament a vehicles no vinculats a un operador han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines les dades anteriors en el mateix termini.

Al mes de gener de cada any, els operadors a l'engròs han de notificar les altes i les baixes que s'hagin produït l'any anterior en la seva xarxa de distribució.

Tres. L'incompliment de les limitacions que imposa el paràgraf anterior es considera infracció molt greu en els termes que assenyalava l'article 109 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i en són responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars de les instal·lacions de subministrament a vehicles. En tot cas hi és aplicable el règim sancionador que preveu la Llei esmentada.

Quatre. El Govern, mitjançant reial decret, pot variar els percentatges i els terminis anteriors en funció de l'evolució del mercat i de l'estructura empresarial del sector.

Article 5. *Informació sobre els preus en les estacions de servei.*

Els titulars de les instal·lacions de distribució a la menuda de productes petrolífers a vehicles han de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines amb la periodicitat que s'estableixi i, en tot cas, quan

hi hagi una modificació de preus, les dades sobre els productes oferts, així com el preu i la marca, en cas d'abanderament.

Els operadors a l'engròs de productes petrolífers han de remetre aquesta informació de totes les instal·lacions de la seva xarxa de distribució definides d'acord amb el punt 1 de l'article 4 d'aquest Reial decret llei, en la qual s'han d'incloure totes les subministrades en exclusiva per l'operador.

Mitjançant una ordre del Ministeri d'Economia s'ha de determinar la forma en què s'han de remetre aquestes dades. S'ha de regular reglamentàriament la forma i les condicions en què les dades anteriors poden ser reexpedides a telèfons mòbils.

Aquesta informació, que té caràcter públic, pot ser objecte de difusió per part del Ministeri d'Economia, tant a través de publicacions periòdiques com per mitjans telemàtics.

L'incompliment d'aquesta obligació es considera infracció administrativa greu i hi són aplicables les disposicions del títol VI de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Article 6. Utilització de biocombustibles.

1. El Govern ha de promoure la utilització dels biocombustibles als quals es refereix la disposició addicional setzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i garantir, en tot cas, la qualitat final dels productes comercialitzats.

2. Es crea la Comissió per a l'Estudi de l'ús dels biocombustibles, presidida pel Ministeri d'Economia, de la qual han de formar part representants dels ministeris d'Hisenda; de Medi Ambient; d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i de Ciència i Tecnologia, que, en el termini de sis mesos des de la seva constitució, ha d'elevar un informe a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics en el qual s'abordin les implicacions fiscals, mediambientals i econòmiques derivades de la utilització dels biocombustibles, així com les mesures que puguin ser implantades per promoure'n l'ús i, en concret, les actuacions en matèria d'R+D+I adreçades a aconseguir una reducció dels costos de producció.

CAPÍTOL II

Gasos combustibles per canalització

Article 7. Modificació del títol IV «Ordenació del subministrament de gasos combustibles per canalització» de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

U. Es modifica l'article 58, de la manera següent:

Se suprimeix el segon paràgraf de l'apartat a).

S'hi inclou un nou apartat b), amb la redacció següent:

«b) El gestor tècnic del sistema, que és el transportista que sigui titular de la majoria de les instal·lacions de la xarxa bàsica de gas natural, té la responsabilitat de la gestió tècnica de la xarxa bàsica i de les xarxes de transport secundari, definida d'acord amb l'article 59.»

Els apartats b) i c) antics passen a ser apartats c) i d), respectivament.

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«Les xarxes de distribució comprenen els gasoductes amb una pressió màxima de disseny igual

o inferior a 16 bars i els altres que, amb independència de la seva pressió màxima de disseny, tinguin per objecte conduir el gas a un únic consumidor partint d'un gasoducte de la xarxa bàsica o de transport secundari.»

Tres. A l'article 60 de la Llei es fan les modificacions següents:

A l'apartat 1 se substitueix «a què es refereix l'article 58» per «a què es refereixen els apartats a), c) i d) de l'article 58».

L'apartat 3 queda redactat de la manera següent:

«3. Als efectes de l'adquisició de gas, els consumidors es classifiquen en:

Consumidors qualificats; s'entenen com a tals aquells les instal·lacions dels quals ubicades en un mateix emplaçament tinguin en cada moment el consum que preveu la disposició transitòria cinquena. Aquests consumidors poden adquirir el gas als comercialitzadors en condicions pactades lliurement o directament.

Consumidors no qualificats, que han d'adquirir el gas als distribuïdors en règim de tarifa.

Per atendre els consums a tarifa que es facin en l'àmbit de la seva xarxa, els distribuïdors han d'adquirir gas als transportistes.»

Quatre. A l'article 61 s'inclouen els apartats 3 i 4, amb la redacció següent:

«3. A partir de l'1 de gener de l'any 2003, cap subjecte o subjectes pertanyents a un mateix grup d'empreses d'acord amb l'article 42 del Codi de comerç que actuïn en el sector de gas natural no poden aportar en conjunt gas natural per al seu consum a Espanya en una quantia superior al 70 per 100 del consum nacional.

Als efectes del càlcul del percentatge al qual es refereix el paràgraf anterior no es consideren els autoconsums que es puguin efectuar.

4. El Govern, mitjançant un reial decret, pot variar els percentatges que estableix l'apartat anterior en funció de l'evolució i de l'estructura empresarial del sector.»

Cinc. A l'article 63 es fan les modificacions següents:

S'hi inclou un nou apartat 3, amb la redacció següent:

«3. Les societats titulars d'alguna instal·lació compresa a la xarxa bàsica de gas natural, definida en el punt 2 de l'article 59, han de tenir com a únic objecte social en el sector gasista l'activitat de transport que defineix l'apartat a) de l'article 58, i poden incloure entre els seus actius gasoductes de la xarxa secundària de transport; en la comptabilitat interna han de portar comptes separats de les activitats de regasificació, emmagatzemament i transport.»

S'hi inclou un nou apartat 5, amb la redacció següent:

«5. El gestor tècnic del sistema ha de portar comptes separats que recullin les despeses i els ingressos imputables a l'activitat de gestió tècnica del sistema.»

L'apartat 3 antic passa a ser l'apartat 6.

L'apartat 5 antic passa a ser l'apartat 7.

Sis. S'hi inclou un nou article 64, amb la redacció següent:

«Article 64. *El gestor tècnic del sistema.*

1. El gestor tècnic del sistema, com a responsable de la gestió tècnica de la xarxa bàsica i de transport secundari, té per objecte garantir la continuïtat i la seguretat del subministrament de gas natural i la coordinació correcta entre els punts d'accés, els emmagatzemaments, el transport i la distribució.

El gestor del sistema ha d'exercir les seves funcions en coordinació amb els diferents subjectes que gestionen el sistema gasista o en fan ús sota els principis de transparència, objectivitat i independència.

2. Les activitats de gestió tècnica que dugui a terme el gestor del sistema han de ser retribuïdes adequadament d'acord amb el que disposa el capítol VII d'aquest títol.

3. Són funcions del gestor tècnic del sistema les següents:

a) Determinar i controlar el nivell de garantia de proveïment de gas natural del sistema a curt i mitjà termini.

b) Preveure a curt i mitjà termini la utilització d'instal·lacions del sistema, així com de les reserves de gas natural, d'acord amb la previsió de la demanda.

c) Donar les instruccions necessàries per explotar correctament el sistema de gas natural i el seu transport d'acord amb els criteris de fiabilitat i seguretat que s'estableixin. Així mateix, ha de donar les instruccions necessàries als transportistes per ajustar els nivells d'emissió de gas natural a la demanda del sistema gasista.

d) Coordinar i modificar, si s'escau, els plans de manteniment d'instal·lacions de manera que se n'asseguri el funcionament i la disponibilitat per garantir la seguretat del sistema.

e) Establir i controlar les mesures de fiabilitat del sistema de gas natural, així com els plans d'actuació per reposar el servei en cas de fallades generals en el subministrament de gas natural, i coordinar-ne i controlar-ne l'execució.

f) Donar les instruccions d'operació a les instal·lacions de transport, incloses les interconnexions internacionals.

g) Desenvolupar les altres activitats relacionades amb les anteriors que siguin convenients per al funcionament del sistema, així com qualsevol altres funcions que li atribueixin les disposicions vigents.

h) Proposar al Ministeri d'Economia el desenvolupament de la xarxa bàsica de gas natural i l'ampliació i/o l'extensió dels emmagatzemaments.

i) Proposar al Ministeri d'Economia els plans d'emergència que consideri necessaris, i detallar-hi les existències disponibles, la ubicació i el període de reposició de les existències, així com les seves revisions anuals. Aquests plans i les seves revisions anuals han de ser objecte d'aprovació o modificació per la Direcció General de Política Energètica i Mines.

j) Donar les ordres oportunes perquè les empreses titulars de les xarxes de transport i dels emmagatzemaments facin funcionar les seves instal·lacions de manera que s'asseguri el lliurament de gas en les condicions adequades en els punts de sortida del sistema.

k) Per dur a terme i controlar la seva actuació, el gestor del sistema ha d'efectuar els programes de lliuraments que reglamentàriament es determinin.

l) Gestionar les entrades de gas natural als gasoductes nacionals o sortides de producció nacional a les plantes de recepció, emmagatzemament i regasificació i dels emmagatzemaments operatius i estratègics. Així mateix, ha de controlar les sortides de gas natural als consumidors qualificats i a les empreses distribuïdores.

m) El control dels emmagatzemaments.

n) Efectuar el càlcul i l'aplicació del balanç diari de cada subjecte que utilitzi la xarxa gasista i les existències operatives i estratègiques d'aquest.

o) Executar, en l'àmbit de les seves funcions, les decisions que siguin adoptades pel Govern en execució del que preveu aquesta Llei.»

Set. L'article 64 de la Llei 34/1998 passa a ser l'article 65, amb la redacció següent per a l'apartat 1:

«1. El Ministeri d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, ha d'aprovar la normativa de gestió tècnica del sistema que té per objecte propiciar el funcionament tècnic correcte del sistema gasista i garantir la continuïtat, la qualitat i la seguretat del subministrament de gas natural, coordinant l'activitat de tots els transportistes.»

Se'n suprimeix l'apartat 3.

Vuit. Se suprimeix l'article 65 «Comitè de Seguitment del Sistema Gasista».

Nou. Es fa la redacció següent de l'apartat f) de l'article 68:

«f) Proporcionar a qualsevol altra empresa que dugui a terme activitats d'emmagatzemament, transport i distribució, i al gestor del sistema, informació suficient per garantir que el transport i l'emmagatzemament de gas es pugui produir de manera compatible amb el funcionament segur i eficaç de la xarxa interconnectada.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 73, de manera que queda amb la redacció següent:

«1. Es consideren instal·lacions de distribució de gas natural els gasoductes amb una pressió màxima de disseny igual o inferior a 16 bars i aquells altres que, amb independència de la seva pressió màxima de disseny, tinguin per objecte conduir el gas a un únic consumidor, partint d'un gasoducte de la xarxa bàsica de transport secundari.»

Onze. L'apartat c) de l'article 81 queda redactat de la manera següent:

«c) Exercir la seva activitat coordinadament amb el gestor del sistema, els transportistes i els distribuïdors.»

Dotze. A l'article 83 es fan les modificacions següents:

S'hi inclou un nou apartat f), amb la redacció següent:

«f) Mantenir un sistema operatiu que asseguri l'atenció permanent i la resolució de les incidències que, amb caràcter d'urgència, es puguin presentar en les instal·lacions receptores dels consumidors qualificats.»

Els apartats f) i g) antics de la Llei passen a denominar-se g) i h), respectivament.

Tretze. Es fan les modificacions següents a l'article 96:

El títol de l'article es modifica pel següent: «Cobrament i liquidació de les tarifes, els peatges i els cànons.»

S'afegeixen un tercer i un quart paràgrafs, amb el contingut següent:

«Els peatges i els cànon per l'ús de la xarxa gasista, els han de cobrar les empreses que exerceixin les activitats de transport i distribució, i han de donar a les quantitats ingressades l'aplicació que sigui procedent d'acord amb el que preveu aquesta Llei.»

S'ha d'establir per reglament el procediment de repartiment dels fons ingressats pels transportistes i els distribuïdors entre els qui exerceixen les activitats incloses en el sistema gasista, atenent la retribució que li correspongui de conformitat amb aquesta Llei.»

Catorze. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 100, amb el contingut següent:

«En els casos en què aquesta competència correspongui a l'Administració General de l'Estat, la inspecció i el control de les existències mínimes de seguretat i la diversificació l'ha de fer la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers a què fa referència l'article 52. S'ha de determinar per reglament el funcionament i la participació dels subjectes que actuen en el sector gasista com a membres d'aquesta Corporació.»

Article 8. *Hidrocarburs gasosos. Règim econòmic.*

El Govern, mitjançant un reial decret, ha d'aprovar en el termini de sis mesos un sistema econòmic integrat del sector gas natural, que inclogui el model per al càlcul de les tarifes de gas natural i dels peatges i els cànon aplicables a l'ús per tercers de la xarxa gasista, el sistema per determinar la remuneració que correspongui a cada un dels titulars de les instal·lacions gasistes i el procediment de repartiment dels ingressos totals entre els diferents agents que actuen en el sector gasista.

El sistema ha de seguir els criteris i els principis que recull el capítol VII del títol IV de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i modificar, per tant, el sistema actual de càlcul de les tarifes industrials de gas natural basat en energies alternatives per un sistema basat en costos.

El nou sistema s'ha d'aplicar a partir de l'1 de gener de l'any 2001.

Article 9. *Modificació de la disposició addicional onzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

Es modifica l'apartat tercer, punt 3, de la disposició addicional onzena, que queda redactat de la manera següent:

«En relació amb el sector gasista, correspon a la Comissió, a més de les funcions a què es refereix l'apartat 1 anterior, les següents:

Efectuar les propostes de liquidació corresponents als ingressos obtinguts per tarifes i peatges relatius a l'ús de les instal·lacions de la xarxa bàsica, transport secundari i distribució a què fa referència l'article 96, i elevar-les a la Direcció General de Política Energètica i Mines per a la seva aprovació.

Resoldre els conflictes que li siguin plantejats en relació amb la gestió tècnica del sistema de gas natural.»

Article 10. *Gestor del sistema.*

S'afegeix una nova disposició addicional vintena a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«L'entitat "Enagas, Sociedad Anónima" té la consideració de gestor tècnic del sistema gasista.

Cap persona física o jurídica no pot participar directament o indirectament en l'accionariat d'Enagas, Sociedad Anónima" en una proporció superior al 35 per 100 del capital social o dels drets de vot de l'entitat.

A l'efecte de computar la participació en aquest accionariat, s'han d'atribueixen a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions o altres valors tinguts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup, tal com aquest es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, les accions la titularitat de les quals correspongui:

a) A les persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de manera concertada o formant amb ella una unitat de decisió. S'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de manera concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis amb els quals aquella exerceixi el control sobre una entitat dominada de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En tot cas, s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot de què es gaudeixi en virtut de qualsevol títol.

Els drets de vot corresponents a les accions o altres valors que posseeixin les persones que participin en el capital de la societat esmentada que superin els percentatges màxims assenyalats en aquest precepte, queden en suspens fins que s'adeqüi la xifra de participació en el capital o en els drets de vot. Per a l'exercici de les accions legals tendents a fer efectives les limitacions imposades en aquest precepte està legitimada la Comissió Nacional d'Energia.

L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a què es refereix aquest article es considera infracció molt greu en els termes que assenyalava l'article 109 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i en són responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars dels valors o a les quals sigui imputable l'excés de participació en el capital o en els drets de vot, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior. En tot cas, hi és aplicable el règim sancionador que preveu la Llei esmentada.

A fi de donar compliment al que preveu aquest article, en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, "Enagas, Sociedad Anónima", gestor tècnic del sistema gasista, ha de presentar un pla d'actuacions a la Secretaria d'Estat d'Economia, de l'Energia i de la Petita i Mitjana Empresa. Aquest pla té caràcter confidencial i s'ha d'elevar per a la seva aprovació a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, la qual s'ha de pronunciar sobre el conjunt del pla.»

Article 11. *Modificació de la disposició transitòria cinquena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

Es modifica la disposició transitòria cinquena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que queda redactada de la manera següent:

«1. Als efectes que preveu l'article 60, tenen la consideració de consumidors qualificats els consumidors en les instal·lacions dels quals, ubicades en el mateix emplaçament, el consum anual s'adeqüi en cada moment al calendari següent:

Els que tinguin un consum igual o superior a 3.000.000 d'Nm³ en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Els que tinguin un consum igual o superior a 1.000.000 d'Nm³ l'1 de gener de l'any 2002.

A partir de l'1 de gener de l'any 2003, tots els consumidors, independentment del seu nivell de consum, tenen la consideració de qualificats.

2. En tot cas, tenen la consideració de consumidors qualificats les centrals productores d'electricitat, com també els cogeneradors.

3. Durant el període dels tres anys següents al moment en què un consumidor hagi exercit per primera vegada els drets que li confereix la condició de qualificat, aquest consumidor pot optar per continuar adquirint el gas a un comercialitzador en les condicions lliurement pactades o adquirir-lo al distribuïdor a tarifes.»

Article 12. *Modificació de la disposició transitòria sisena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

Es modifica la disposició transitòria sisena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que queda redactada de la manera següent:

«Fins a l'1 de gener de l'any 2005, les tarifes, els peatges i els cànonns que regula aquesta Llei han d'incloure un terme de connexió i seguretat del sistema, que l'han de satisfer tots els consumidors de gas natural i que té per objecte assegurar una rendibilitat raonable a les inversions en instal·lacions de la xarxa bàsica i de transport secundari destinades a dotar de la seguretat adequada el sistema de gas natural, que hagin estat objecte de concessió abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Article 13. *Modificació de la disposició transitòria novena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La disposició transitòria novena queda redactada de la manera següent:

«Per tal d'avaluar correctament l'aplicació del nou sistema de peatges, tarifes i cànonns, i evitar possibles distorsions en la regulació del dret d'accés a les instal·lacions de tercers, el que disposa l'article 92.2 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar en un termini no superior a dos anys comptats des de la data en què tots els consumidors tinguin la condició de qualificats.»

Article 14. *Modificació de la disposició transitòria quinzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La disposició transitòria quinzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, queda redactada de la manera següent:

«Sobre la zona de distribució de gas natural d'una concessió que, d'acord amb la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, hagi esdevingut autorització, no es poden concedir noves autoritzacions per a la construcció d'instal·lacions de distribució fins a l'1 de gener de l'any 2005 o fins a la vigència de la concessió original si el termini és anterior a la data esmentada, i les empreses autoritzades han de complir, en aquest període, les obligacions de servei públic de desenvolupament i extensió de les xarxes, imposades en virtut de la concessió, i llevat de saturació de la capacitat de les seves instal·lacions. Tot això sens perjudici del que preveu l'article 78 d'aquesta Llei.»

Article 15. *Aplicació del gas procedent del contracte d'Algèria.*

S'afegeix la disposició transitòria següent a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs:

«Disposició transitòria setzena. El titular del contracte d'aprovisionament de gas natural procedent d'Algèria i subministrat a través del gasoducte del Magreb ha d'assignar un 75 per 100 del gas provinent d'aquest gasoducte a "Enagas, Sociedad Anónima", que l'ha de vendre als distribuïdors perquè el vinguin als consumidors a tarifes, i el 25 per 100 restant a comercialitzadors perquè el vinguin a consumidors qualificats.

Abans del 31 de desembre de 2000, per ordre del ministre d'Economia, s'ha de fixar el procediment per a l'aplicació del 25 per 100 destinat als comercialitzadors, que ha de ser transparent i no discriminatori i s'ha de fer a un preu que inclogui el cost d'adquisició de la matèria primera més una retribució en concepte de despeses de gestió que s'ha de fixar per reglament. Cada comercialitzador no pot accedir a més d'un 25 per 100 del gas destinat al mercat liberalitzat, se'n pot preveure l'exclusió en funció de la posició relativa en el mercat i ha de preveure la possibilitat d'aplicar les quantitats no cobertes per les peticions dels comercialitzadors al mercat a tarifes a través de l'empresa "Enagas, Sociedad Anónima".

A partir de l'1 de gener de l'any 2004, el gas natural procedent d'aquest contracte s'ha d'aplicar preferentment al subministrament a tarifes.»

CAPÍTOL III

Sector elèctric

Article 16. *Nova disposició transitòria en la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

S'afegeix una disposició transitòria dissetena a la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, amb la redacció següent:

«U. Els productors d'energia elèctrica amb una potència elèctrica instal·lada en règim ordinari a tot el territori peninsular, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, que passi del 40 per 100 del total, no poden incrementar la potència instal·lada durant un termini de cinc anys. Si la participació en aquesta potència instal·lada és inferior al 40 per 100 però superior al 20 per 100, el termini és de tres anys. Ambdós terminis es computen des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

El Govern, mitjançant un reial decret, pot variar els percentatges i els terminis a què es refereix el paràgraf anterior en funció de l'evolució i l'estructura empresarial del sector.

A l'efecte de computar els percentatges anteriors, s'han de tenir en compte les regles següents:

a) S'han d'incloure en els percentatges esmentats totes les instal·lacions que el productor tingui en règim de propietat, tant en els casos d'explotació directa com en el supòsit de cessió a tercers per qualsevol títol, així com aquells casos en què el productor tingui subscrits contractes d'explotació en exclusiva amb el titular de la instal·lació.

b) S'entén que pertanyen al mateix productor totes les instal·lacions de producció d'energia elèctrica la titularitat de les quals, segons el que disposa l'apartat anterior, correspongui a una entitat que formi part del mateix grup, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 28/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Dos. Queden excloses del que estipula l'apartat anterior les noves instal·lacions de generació que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei hagin finalitzat el tràmit d'informació pública a què es refereix el Decret 2617/1966, de 20 d'octubre, sobre autorització d'instal·lacions elèctriques.

Les instal·lacions que, havent iniciat el procediment administratiu d'autorització abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no hagin finalitzat el tràmit d'informació pública, poden ser autoritzades per la Direcció General de Política Energètica i Mines a continuar amb aquest procediment, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de l'Energia, atenent l'estructura del mercat de generació i les necessitats de potència instal·lada del sistema elèctric.

Tres. En tot cas, els productors d'electricitat que es puguin veure afectats pel que preveu aquesta disposició poden sol·licitar autoritzacions de noves instal·lacions, sense incrementar la capacitat instal·lada, condicionades al tancament o la venda d'instal·lacions de producció d'una potència equivalent.»

Article 17. *Obligació de determinades instal·lacions de producció en règim especial a fer ofertes econòmiques a l'operador del mercat.*

U. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició transitòria vuitena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat de la manera següent:

«Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica amb una potència instal·lada igual o inferior a 50 MW, que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin acollides al règim que preveu el Reial decret 2366/1994, de 9 de desembre, sobre producció d'energia elèctrica per instal·lacions hidràuliques, de cogeneració i altres de proveïdes per recursos o fonts d'energia renovables, així com aquelles a què es refereix la disposició addicional segona del dit Reial decret, han de mantenir el règim esmentat, mentre subsisteixi la retribució dels costos de transició a la competència de les empreses productores d'energia elèctrica a què es refereix la disposició transitòria sisena.»

Dos. S'afegeix un apartat 3 a la disposició transitòria vuitena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, amb la redacció següent:

«Les instal·lacions d'autoproducció, amb una potència superior a 5 MW, que utilitzin la cogeneració o altres formes de producció tèrmica d'electricitat associades a activitats no elèctriques

sempre que suposin un alt rendiment energètic i satisfacin els requisits de rendiment que es determinin tant acollides al Reial decret 2366/1994, de 9 de desembre, com al Reial decret 2818/1998, de 23 de desembre, poden fer ofertes econòmiques a l'operador del mercat per a cada període de programació, a l'efecte d'abocar els seus excedents d'energia elèctrica, de manera individualitzada o per mediació d'un agent venedor.

Aquestes instal·lacions tenen dret a percebre per la seva producció o els seus excedents d'energia elèctrica el preu que resulti de fer casar ofertes i demandes d'energia elèctrica, més 1,5 pessetes/kWh en concepte de garantia de potència o la quantitat que es determini reglamentàriament.»

Tres. S'afegeix un paràgraf al final de l'article 23 del Reial decret 2818/1998, de 23 de desembre, amb la redacció següent:

«Els titulars de les instal·lacions amb una potència elèctrica instal·lada superior a 50 MW acollits al Reial decret 2366/1994 estan obligats a fer ofertes econòmiques a l'operador del mercat per a cada període de programació, a l'efecte d'abocar els seus excedents d'energia elèctrica.

Aquestes instal·lacions tenen dret a percebre per la seva producció o els seus excedents d'energia elèctrica el preu que resulti del sistema d'ofertes, més 1,5 pessetes/kWh en concepte de garantia de potència o la quantitat que es determini reglamentàriament.»

Quatre. S'autoritza el Govern a modificar, mitjançant un reial decret, les obligacions de realització d'ofertes al mercat, així com els preus a percebre pels seus excedents d'energia elèctrica de les instal·lacions de producció en règim especial acollides al Reial decret 2366/1994 que es regulen a l'apartat anterior d'aquest article.

Cinc. No obstant el que disposen els apartats anteriors, el ministre d'Economia ha d'eleva a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, abans del 31 de desembre de 2000, una proposta de mesures per incentivar la participació dels productors en règim especial en el mercat de producció.

Article 18. *Cessió a les empreses distribuïdores dels excedents d'energia elèctrica de determinades instal·lacions de producció en règim especial.*

U. Es modifica l'apartat 5 de l'article 19 del Reial decret 2818/1998, de 23 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

«Els titulars de les instal·lacions dels grups b.6, b.7, b.8, c.1, c.2, c.3, d.1, d.2 i d.3, definits a l'article 2 d'aquest Reial decret, amb potències superiors a 10 MW, han de comunicar a l'empresa distribuïdora, a títol informatiu, el règim d'excedents elèctrics previstos en cada un dels períodes de programació del mercat de producció d'energia elèctrica. S'han de comunicar les previsions dels 24 períodes de cada dia amb trenta hores d'antelació com a mínim respecte a l'inici del dit dia.

Els titulars de les instal·lacions dels grups a.1 i a.2, definits a l'article 2 d'aquest Reial decret, amb potències superiors a 10 MW, han de comunicar a l'empresa distribuïdora, amb caràcter obligatori, el règim d'excedents elèctrics previstos en cada un dels períodes de programació del mercat de producció d'energia elèctrica. S'han de comunicar les previsions dels 24 períodes de cada dia

amb trenta hores d'antelació com a mínim respecte a l'inici del dit dia.

Si les previsions fetes pels titulars de les instal·lacions a què fa referència el paràgraf anterior es desvien respecte a la producció real en una quantitat superior, tant a l'alça com a la baixa, en un 5 per 100, el preu unitari a percebre pels titulars d'aquestes instal·lacions per cada kWh abocat a la xarxa del distribuïdor s'ha de reduir en el percentatge que s'obtingui de dividir la desviació real per la quantitat total d'energia lliurada o, si s'escau, ha de ser repercutit pel distribuïdor segons el cost que hagi de suportar per aquestes desviacions.

Si els titulars de les instal·lacions anteriors estan connectats a la xarxa de transport, han de comunicar obligatòriament aquestes previsions a "Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima".

Els titulars de les instal·lacions de règim especial que facin ofertes de venda d'energia elèctrica a través de l'operador del mercat no estan obligats a fer la comunicació a què es refereix aquest article.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf al final de la disposició transitòria primera del Reial decret 2818/1998, de 23 de desembre, amb la redacció següent:

«El que preveu l'apartat 5 de l'article 19 és aplicable als titulars de les instal·lacions acollides al Reial decret 2366/1994, de 9 de desembre, sobre producció d'energia elèctrica, per instal·lacions hidràuliques, de cogeneració i altres de proveïdes per recursos o fonts d'energia renovables, si tenen una potència superior a 10 MW.»

Tres. Es faculta el Govern a modificar, mitjançant un reial decret, les obligacions dels productors en règim especial que regula aquest article.

Article 19. *Total liberalització del subministrament en el 2003.*

U. A partir de l'1 de gener de l'any 2003, tots els consumidors d'energia elèctrica tenen la consideració de consumidors qualificats.

Dos. Les empreses elèctriques distribuïdores, a partir de l'1 de gener de 2003, tenen l'obligació de facilitar en lloguer els aparells necessaris per mesurar l'energia elèctrica a tots els consumidors de baixa tensió.

El preu del lloguer dels equips l'ha de fixar el Govern, mitjançant un reial decret, i s'ha d'actualitzar anualment o quan circumstàncies especials ho aconsellin.

Tres. Abans de l'1 de gener de l'any 2001 el ministre d'Economia ha d'elevat al Govern una proposta d'estructura i actualització de preus de les tarifes d'accés que estableix el Reial decret 2820/1998, de 23 de desembre, que s'adapti al nou marc de liberalització del subministrament que s'ha de produir a partir de l'1 de juliol de 2000 i de l'1 de gener de 2003.

Quatre. L'1 de gener de 2007 desapareixen les tarifes de subministrament d'energia elèctrica d'alta tensió.

Article 20. *Reducció de requisits per exercir la condició de consumidor qualificat.*

U. S'afegeix un nou article 21 bis al Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, amb la redacció següent:

«1. No s'han d'inscriure al Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats els consumidors qualificats que no vulguin actuar com a agents en el mercat de pro-

ducció; per acreditar el seu dret a ser consumidor qualificat només cal la certificació sobre la característica del consum o el nivell de tensió de subministrament expedit per l'empresa o les empreses distribuïdores amb les quals estigui connectat.

2. Els consumidors qualificats que pretenguin adquirir energia elèctrica en el mercat de producció per al seu consum propi s'han d'inscriure en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats.

La sol·licitud d'inscripció s'ha d'adreçar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on s'ubiqui el punt de subministrament o instal·lació respecte del qual el consumidor qualificat pretengui exercir la condició esmentada, acompanyada de la certificació de l'empresa distribuïdora a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article. En el cas d'auto-productors, a més, hi han d'adjuntar el certificat de l'empresa distribuïdora de l'energia que hagin cedit a les seves xarxes en cada punt durant l'últim any, així com una certificació pròpia dels autoconsums efectuats durant el mateix període. La comunitat autònoma, en el termini màxim d'un mes, ha de traslladar a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia la sol·licitud presentada i la documentació que l'acompanyi.

La Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia, en vista de la documentació presentada, ha de procedir, si s'escau, a formalitzar la inscripció prèvia al Registre, el qual l'ha de notificar a l'interessat. La notificació de la inscripció prèvia es considera requisit suficient per donar compliment al que preveu l'article 4.a) del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre.

Cal procedir a la inscripció del consumidor qualificat al Registre una vegada aquest consumidor adquireixi la condició d'agent del mercat, d'acord amb el que disposa l'article 4 del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre. Per a això s'ha d'adreçar la sol·licitud d'inscripció a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia, acompanyada de la documentació que acrediti la seva condició d'agent del mercat.

El termini màxim entre l'emissió de la certificació de la inscripció prèvia al Registre i la sol·licitud de la inscripció és de tres mesos. Si no se sol·licita la inscripció en aquest termini, s'ha de procedir a arxivar l'expedient i a anul·lar la inscripció prèvia al Registre.

3. Les empreses elèctriques distribuïdores han de remetre gratuïtament, amb quinze dies d'antelació a la data en què, d'acord amb la normativa vigent, pugui exercir la condició de consumidor qualificat, un certificat a tots els consumidors connectats a la seva xarxa de distribució, on consti el nivell de tensió del subministrament, la identificació de la tarifa corresponent, la potència o les potències contractades, el consum mensual dels dos anys anteriors i el detall de les dades de la seva facturació del període esmentat.

4. Les empreses distribuïdores han de portar una llista detallada dels consumidors que hagin sol·licitat la certificació a què fa referència el paràgraf anterior, diferenciant-hi els que ja hagin exercit la condició de qualificats dels que no l'hagin exercida. Aquesta llista s'ha d'enviar anualment a la Direcció General de Política Energètica i Mines amb les dades que s'inclouen en les certificacions esmentades, i comunicar amb caràcter mensual les altes i les baixes que es produeixen, així com les modificacions relatives als canvis en la tarifa d'accés o, si s'escau, en la tarifa de subministrament.

Així mateix, han d'enviar mensualment les dades afegides per nivells de tensió dels consumidors qualificats amb indicació de la potència i l'energia, en unitats físiques i pessetes. Aquesta informació es pot enviar per sistema telemàtic.

5. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de donar publicitat de les dades relatives als consumidors qualificats que l'hagin autoritzat mitjançant una comunicació fefaent a aquesta Direcció General.»

Dos. El Govern pot modificar, mitjançant un reial decret, els requisits i les obligacions d'inscripció dels consumidors qualificats al Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats, així com la informació que han d'enviar les empreses distribuïdores a què fa referència l'apartat u d'aquest article.

Article 21. *Instrumentació de noves formes de contractació dels comercialitzadors.*

U. S'afegeixen tres paràgrafs al final de l'article 21 del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, amb la redacció següent:

«Els comercialitzadors d'energia elèctrica poden subscriure contractes d'adquisició d'energia elèctrica amb empreses autoritzades per a la venda d'energia elèctrica en països de la Unió Europea o països tercers, així com amb productors nacionals d'electricitat en règim especial i a partir de l'1 de gener de 2003 o quan tots els consumidors tinguin la condició de qualificats, també amb productors nacionals en règim ordinari. Aquesta energia es pot vendre als consumidors qualificats o integrar-se als mercats diaris o intradiaris existents.

L'obligació de comunicació o, si s'escau, d'autorització prèvia és aplicable a les formes de contractació esmentades.

En cas que el comercialitzador contracti directament amb un productor en règim especial, el comercialitzador li ha de pagar directament la prima regulada que li correspongui pel tipus d'instal·lació. La Comissió Nacional d'Energia ha de liquidar mensualment al comercialitzador aquesta prima».

Dos. El Govern pot modificar, mitjançant un reial decret, les noves formes de contractació d'energia elèctrica que estableix l'apartat u d'aquest article.

Article 22. *Aplicació de la tarifa d'accés de l'esglaó 6 de tensió a determinats consumidors qualificats.*

U. Els consumidors qualificats que vulguin optar a l'aplicació de la tarifa d'accés corresponent a l'esglaó de tensió 6 (tarifa denominada de connexions internacionals), que regula el Reial decret 2820/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen tarifes d'accés a les xarxes, han de complir els requisits següents:

1. Exercir la condició de qualificats per a la totalitat del seu consum.

2. Tenir un volum de consum anual en el període tarifari 6 dels definits al Reial decret 2820/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen tarifes d'accés, igual o superior a 50 GWh.

3. Adquirir el compromís de connectar-se a tensions més elevades, superiors a 145 kV, si el sistema ho requereix i l'empresa elèctrica ho fa físicament possible.

4. Gestionar els equips de correcció d'energia reactiva a sol·licitud de «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima», en condicions de preavis suficient i acordat, que ha d'aprovar la Direcció General de Política Energètica i Mines.

5. Disposar de relé de freqüència de desconexió automàtica instal·lat per al cas de fallada del sistema. Les condicions per a la desconexió automàtica les ha de fixar prèviament la Direcció General de Política Energètica i Mines i acordar-les posteriorment amb «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima»,

Dos. El procediment que ha de seguir el consumidor qualificat per poder aplicar la tarifa d'accés de l'esglaó 6 de tensió és el següent:

1. Presentar a «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima» el certificat de consum de l'any anterior corresponent al període 6 emès per l'empresa distribuïdora a la qual estigui connectat.

2. Signatura amb «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima», dels acords sobre gestió dels equips de correcció d'energia reactiva i les condicions per a la desconexió automàtica a què fan referència els paràgrafs 4 i 5 de l'apartat u d'aquest article.

3. Presentació dels acords que recull el paràgraf anterior a l'empresa distribuïdora a la qual estigui connectat el consumidor, juntament amb el compromís signat a què fa referència el paràgraf 3 de l'apartat u d'aquest article.

4. Instal·lació de relé de freqüència de desconexió automàtica que s'ha de comunicar a «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima» per poder efectuar les proves de funcionament corresponents.

5. Subscripció del contracte d'accés amb l'empresa distribuïdora a què estigui connectat. Aquest contracte no pot entrar en vigor fins que l'empresa distribuïdora comuniqui a la Direcció General de Política Energètica i Mines la data en què s'ha d'iniciar el contracte, que en cap cas no pot ser abans que transcorrin deu dies des de la data de la comunicació, que ha d'anar acompanyada dels paràmetres de contractació i de fotocòpia de tota la documentació presentada per a la signatura del contracte a què fan referència els paràgrafs 1 a 5 de l'apartat dos d'aquest article.

La Direcció General de Política Energètica i Mines pot negar l'aplicació de la tarifa si no es compleixen els requisits imposats per a la seva aplicació o es detecten irregularitats o incompliments en la seva aplicació. Això últim pot suposar la refacturació a tarifa d'accés general d'alta tensió corresponent a la tensió de subministrament al consumidor qualificat des de l'entrada en vigor del contracte.

La Direcció General de Política Energètica i Mines pot sol·licitar a les empreses distribuïdores informació individualitzada sobre dades de contracte, consum i facturació d'aquests contractes. «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima» ha d'informar la Direcció General de Política Energètica i Mines de l'aplicació dels acords que signin amb cada un d'aquests consumidors sobre gestió d'energia reactiva i desconexió automàtica.

Tres. En aquests casos, el terme de facturació de potència de la tarifa d'accés es calcula d'acord amb el que disposa de manera general l'article 12 del Reial decret 2820/1998, i queden exclosos de l'aplicació de particularitat que preveu a efectes de consideració de potència contractada l'apartat 3 de l'article 4 del Reial decret esmentat per als contractes de connexions internacionals.

Quatre. La Direcció General de Política Energètica i Mines pot establir per als consumidors qualificats que compleixin els requisits imposats a l'apartat u d'aquest article mecanismes d'ofertes retribuïdes en el mercat organitzat de producció de serveis complementaris i gestió de demanda. Aquests mecanismes d'ofertes retribuïdes poden estar previstos en els acords subscrits amb «Red Eléctrica de España, Sociedad Anónima», que estableixen els apartats dos i tres d'aquest article.

Cinc. Es faculta el ministre d'Economia per modificar els requisits i les condicions d'aplicació de la tarifa d'accés de l'esglaó 6 de tensió que regula aquest article.

Article 23. *Reducció de l'import a cobrar en concepte de garantia de potència pels productors des d'1,15 pessetes/kWh fins a 0,80 pessetes/kWh.*

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 1 del Reial decret 2066/1999, de 30 de desembre, pel qual s'estableix la tarifa elèctrica per al 2000, que queda redactat de la manera següent:

«El valor d'1,3 pessetes/kWh que figura en el punt tercer de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, per la qual es modifica la de 29 de desembre de 1997, que desplega alguns aspectes del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, per fixar l'import a cobrar pels productors en concepte de garantia de potència, des de l'1 de juliol de l'any 2000 pren el valor de 0,80 pessetes/kWh.»

Dos. S'autoritza el Govern a modificar, mitjançant un reial decret, l'import de la quantia a cobrar en concepte de garantia de potència pels productors que regula aquest article.

Article 24. *Modificació dels drets de cobrament i obligacions de pagament en concepte de garantia de potència.*

U. Es modifica l'apartat 1 del punt primer de l'Ordre de 17 de desembre de 1998, que queda redactat de la manera següent:

«D'acord amb el que preveu l'article 24 del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat d'energia elèctrica, tenen dret a cobrar per garantia de potència les unitats de producció d'energia elèctrica del règim ordinari que estiguin obligades a presentar ofertes en el mercat de producció, sempre que acreditin un funcionament mínim de quatre-centes vuitanta hores anuals a plena càrrega o equivalents si no funciona a plena càrrega.»

Dos. L'apartat 1 del punt cinquè de la part dispositiva de l'Ordre de 17 de desembre de 1998 queda redactat com es transcriu a continuació:

«Pagament per garantia de potència del comercialitzador per a la venda a consumidors qualificats o per a l'exportació, consumidor qualificat o agent extern que adquireixin l'energia en el mercat de producció.

És la suma dels termes mensuals de cada període tarifari d'acord amb la definició de l'últim paràgraf d'aquest apartat que resulten de multiplicar la demanda d'energia elevada a barres de central adquirida en el mercat de producció pel preu unitari

de la garantia de potència, tal com es detalla a la fórmula següent:

$$PGP(c/m.) = \sum_{i=1}^i X_i \times D_{bc}(c/m.)_i$$

Sent:

PGP (c/m.) = Pagament per garantia de potència del comercialitzador, el consumidor qualificat o l'agent extern c en el mes m per l'energia adquirida en el mercat de producció.

$D_{bc}(c/m.)_i$ = Demanda d'energia elevada a barres de central adquirida en el mercat de producció pel comercialitzador per a la venda a consumidors qualificats o per a l'exportació, consumidor qualificat o agent extern en el mes m i en el període tarifari i.

X_i = Preu unitari per garantia de potència X_i que per a cada període tarifari i depenent de la diferenciació de períodes tarifaris de la tarifa d'accés que apliqui, pren els valors següents:

VALORS DE X_i EN PTA/kWh

Energia adquirida per clients acollits a tarifes d'accés de sis períodes:

Període 1	$X_1 = 1,3$
Període 2	$X_2 = 0,6$
Període 3	$X_3 = 0,4$
Període 4	$X_4 = 0,3$
Període 5	$X_5 = 0,3$
Període 6	$X_6 = 0,0$

Energia adquirida per clients acollits a tarifes d'accés de tres períodes:

Període 1 (punta)	$X_1 = 1,3$
Període 2 (pla)	$X_2 = 0,7$
Període 3 (vall)	$X_3 = 0,0$

Energia adquirida per clients acollits a tarifa d'accés de dos períodes:

Període 1 (punta i pla)	$X_1 = 2,2$
Període 2 (vall)	$X_2 = 0$

Energia adquirida per clients acollits a tarifa d'un sol període:

Període 1 (punta, pla i vall)	$X_1 = 2,2$
-------------------------------	-------------

Els períodes tarifaris, i, són els definits per a les tarifes d'accés que estableix el Reial decret 2820/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen tarifes d'accés a les xarxes.»

Tres. Es modifiquen les hores punta, pla i vall que defineix l'apartat 1.d) de l'article 8 establertes al Reial decret 2820/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen tarifes d'accés a les xarxes, que queden establertes per a les zones 1, 2, 3 i 4 de la manera següent:

Per al tipus 3 de discriminació horària:

Hivern:

Punta: De 18 a 22 hores.

Pla: De 8 a 18 hores i de 22 a 24 hores.

Vall: De 0 a 8 hores.

Estiu:

Punta: De 9 a 13 hores.

Pla: De 8 a 9 hores i de 13 a 24 hores.

Vall: De 0 a 8 hores.

Per al tipus 4 de discriminació horària:

Hivern:

Punta: De 16 a 22 hores.

Pla: De 8 a 16 hores i de 22 a 24 hores.

Vall: De 0 a 8 hores.

Estiu:

Punta: De 8 a 14 hores.

Pla: De 14 a 24 hores.

Vall: De 0 a 8 hores.

Quart. Es faculta el ministre d'Economia per modificar els drets de cobrament i les obligacions de pagament per garantia de potència, així com els horaris concrets d'aplicació de les tarifes d'accés a les xarxes que regula aquest article.

Article 25. *Dret al cobrament de la prima al consum de carbó autòcton.*

U. S'afegeix un nou apartat al final de l'article 15 del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment, amb la redacció següent:

«Quan la mitjana ponderada mensual del preu horari final d'un d'aquests grups, en pessetes/kWh, sigui superior al preu mitjà considerat en el Reial decret de tarifes i preus de cada any, més la prima específica per consum de carbó autòcton, aquest grup perd el dret a la percepció de la prima específica.

Quan la mitjana ponderada mensual del preu horari final d'un d'aquests grups, en pessetes/kWh, sigui inferior al preu mitjà considerat en el Reial decret de tarifes i preus de cada any, aquest grup té dret a la percepció de la totalitat de la prima específica per consum de carbó autòcton.

Quan la mitjana ponderada mensual del preu horari final d'un d'aquests grups, en pessetes/kWh, sigui superior al preu mitjà considerat en el Reial decret de tarifes i preus de cada any i inferior a l'esmentat preu mitjà més la prima específica, aquest grup té dret a la percepció d'una part de la prima específica fins a assolir el límit màxim del preu mitjà considerat en el Reial decret de tarifes i preus de cada any més la totalitat de la prima específica.

El preu de mercat indicat en els paràgrafs anteriors és el preu mitjà en el mercat de producció dels generadors en règim ordinari, inclosos els serveis complementaris i la garantia de potència, que s'ha de publicar en els reials decrets de tarifes i preus de l'any corresponent. Per a l'any 2000 el preu mitjà considerat ha estat de 5,85 pessetes/kWh.»

Dos. S'autoritza el Govern a modificar, mitjançant un reial decret, els criteris de repartiment de l'assignació per consum de carbó autòcton.

Article 26. *Noves formes de contractació.*

S'afegeix una disposició addicional quarta al Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica, amb la redacció següent:

«El ministre d'Economia, abans de l'1 de novembre de 2000, ha d'establir noves formes de contractació del subministrament a termini, fins a un

límit màxim d'un any, que s'han d'integrar en el mercat de producció d'energia elèctrica.

Per a això ha de fixar els agents que poden assumir la posició compradora o venedora, l'antelació mínima amb què s'han de presentar les ofertes a l'operador del mercat, l'horitzó i el període de programació, el règim d'operació, que pot tenir caràcter continu o d'ajustaments successius i la forma de determinar els preus.»

Article 27. *Control de l'energia per a determinats consumidors qualificats.*

Fins que el Govern, mitjançant un reial decret, no estableixi els requisits dels equips de mesura per als consumidors qualificats amb un consum inferior a 750 MWh l'any, aquests consumidors poden començar a exercir el seu dret, si disposen d'equips de mesura amb funció màxime i capacitat de subministrar les dades mínimes requerides per determinar la corba horària d'energia activa i reactiva, encara que aquests equips no compleixin la resta de requisits exigibles pel Reglament de puns de mesura i les seves instruccions tècniques complementàries.

Article 28. *Publicitat d'informació pels operadors del sistema i mercat.*

U. Les previsions de la demanda que faci l'operador del sistema s'han de referir a mesos complets i s'han de publicar dins els primers quinze dies del mes anterior a aquell al qual es refereix la previsió.

L'operador del mercat ha de fer públic el resultat de l'ajustament dels mercats diari i intradiari.

L'operador del sistema ha de fer públic el resultat dels processos d'operació tècnica sota la seva responsabilitat.

L'operador del mercat i l'operador del sistema, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de fer públiques les dades afegides comprensives de volums i preus, així com les dades relatives a les capacitats comercials, els intercanvis intracomunitaris i internacionals per frontera i, si s'escau, per país, així com les corbes afegides d'oferta i demanda corresponents.

En tot cas, l'operador del mercat i l'operador del sistema han de garantir el secret de la informació de caràcter confidencial posada a la seva disposició pels agents del mercat, tal com estableixen els apartats 2.f) de l'article 27 i 2.k) de l'article 30 del Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica.

Dos. Es faculta el Ministeri d'Economia per modificar les obligacions de publicitat d'informació dels operadors del sistema i de mercat que regula l'apartat u d'aquest article.

TÍTOL II

Defensa de la competència

CAPÍTOL I

Control de concentracions

Article 29. *Suspensió de l'execució de l'operació.*

Es modifica l'article 15 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Notificació d'operacions de concentració.*

1. La notificació de les operacions de concentració que entrin en l'àmbit d'aplicació de l'arti-

cle 14 d'aquesta Llei s'ha de presentar al Servei de Defensa de la Competència abans de la seva realització.

2. L'operació de concentració no es pot portar a efecte, ni abans de ser notificada, ni abans que l'Administració manifesti, de manera expressa o presumpta, la seva no-oposició, o la subordini al compliment de condicions determinades, en els termes que estableix l'article 17.

Quan l'operació de concentració es materialitzi mitjançant la formulació d'una oferta pública d'adquisició d'accions admeses a negociació en una borsa de valors, una vegada autoritzada l'oferta per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, no s'han de publicar els anuncis relatius a aquesta ni ha de començar el termini d'acceptació mentre no se'n dicti l'autorització expressa o presumpta de l'Administració. En cas que la suspensió de l'execució s'aixequi en els termes que estableix el paràgraf següent, cal atènyer-se al que disposa l'article 37 del Reial decret 1197/1991, de 26 de juliol, sobre règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors.

El ministre d'Economia, en la resolució en què s'acordi la tramesa de l'expedient al Tribunal de Defensa de la Competència, pot aixecar la suspensió de l'execució de l'operació prevista en aquest apartat, a proposta del Servei de Defensa de la Competència, i a petició del notificant, que s'ha de presentar juntament amb la notificació. La resolució es dicta amb la ponderació prèvia dels perjudicis que puguin derivar de la suspensió per a l'operació i dels que es puguin generar de la seva execució per als competidors o per a la lliure concurrència. La resolució en la qual s'aixequi la suspensió pot supeditar la seva efectivitat al compliment de determinades condicions per part del notificant. En tot cas, l'operació queda subjecta al que disposa l'article 17.

L'execució de l'operació contravenint el que estableix aquest apartat se sanciona amb la multa que estableix l'article 18.3 d'aquesta Llei, i no li és aplicable l'autorització tàcita que preveuen els articles 15 bis, 2 i 17.2 d'aquesta Llei. La instrucció de l'expedient correspon al Servei de Defensa de la Competència, i la imposició de la sanció, al ministre d'Economia.

3. El fet de la notificació és públic.

4. S'ha de determinar per reglament la forma i el contingut de la notificació en la qual han de constar, en tot cas, les dades necessàries per poder apreciar la naturalesa i els efectes de l'operació.

5. Amb caràcter previ a la presentació de la notificació es pot formular consulta al Servei sobre si una determinada operació supera els llindars mínims de notificació obligatòria que preveu l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei.

6. La notificació de les operacions d'adquisició d'accions admeses a negociació en una borsa de valors quan, d'acord amb el que disposa l'article 60 de la Llei 24/1988, del mercat de valors, sigui preceptiva la realització d'una oferta pública d'adquisició, és objecte de procediment específic determinat per reglament.»

Article 30. *Iniciació d'ofici.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 15 bis de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«4. En el cas que un projecte o una operació de concentració entre empreses que supera els llin-

dars que estableix l'article 14 d'aquesta Llei no hagi estat notificat al Servei, aquest, d'ofici, pot requerir les empreses perquè n'efectuïn la notificació corresponent en un termini no superior a vint dies a comptar de la recepció del requeriment. Transcorregut el termini sense que hagi estat presentada la notificació, el director del Servei, escoltades les parts, pot imposar la sanció que preveu l'apartat 2 de l'article 18 d'aquesta Llei, així com acordar la iniciació d'ofici de l'expedient de concentració.

No es beneficien de la possibilitat d'una autorització tàcita les operacions notificades a requeriment del Servei.

Article 31. *Meritació de la taxa.*

Es modifica l'apartat 5 de l'article 57 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«5. La meritació de la taxa es produeix quan el subjecte passiu presenta la notificació que preveu l'article 15 d'aquesta Llei, per la qual s'inicia l'activitat o l'expedient administratiu.»

Article 32. *Termini per al dictamen del Tribunal de Defensa de la Competència.*

1. Es modifica el primer incís de l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada enviat l'expedient al Tribunal de Defensa de la Competència, aquest ha d'emetre el seu dictamen sobre l'operació abans de dos mesos.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 15 bis de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«El ministre d'Economia, a proposta del Servei de Defensa de la Competència, ha d'enviar al Tribunal de Defensa de la Competència els expedients dels projectes o les operacions de concentració notificats pels interessats que consideri que poden obstaculitzar el manteniment d'una competència efectiva en el mercat, perquè aquell, amb l'audiència prèvia dels interessats, si s'escau, dictami sobre això.»

Article 33. *Termini per a la decisió del Govern.*

Es modifica l'article 17 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Competència del Govern.*

1. El Tribunal de Defensa de la Competència ha d'enviar el seu dictamen al ministre d'Economia perquè l'elevi al Govern, que en el termini màxim d'un mes pot decidir:

- a) No oposar-se a l'operació de concentració.
- b) Subordinar la seva aprovació al compliment de condicions que aportin al progrés econòmic i social una contribució suficient per compensar els efectes restrictius sobre la competència.
- c) Declarar-la improcedent, cas en què està facultat per:

1. Ordenar que no es procedeixi a l'operació de concentració, en el cas que no s'hagi iniciat.

2. Ordenar les mesures apropiades per a l'establiment d'una competència efectiva, inclosa la desconcentració.

Si transcorregut el termini d'un mes des que es rebí el dictamen del Tribunal o des que finalitzi el termini previst perquè aquest emeti el seu dictamen, el Consell de Ministres no ha adoptat la seva decisió, l'operació s'entén tàcitament autoritzada.»

CAPÍTOL II

Participacions empresarials

Article 34. *Limitació a la participació en més d'un operador principal.*

1. Les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en el capital de dues societats o més que tinguin la condició d'operador principal en un mateix mercat o sector entre els que s'assenyalen en l'apartat següent en una proporció superior al 3 per 100 del total del capital o dels drets de vot, no poden exercir els drets de vot corresponents a l'excés respecte d'aquest percentatge en més d'una societat, sens perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

A aquests efectes, es consideren posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica:

a) Les accions o altres valors tinguts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup tal com aquest es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors;

b) Les accions o altres valors tinguts o adquirits per les altres persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de manera concertada o formant amb ella una unitat de decisió.

Llevat que hi hagi una prova en contra, s'entén que actuen per compte d'una persona jurídica o de manera concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

En tot cas s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot de què es gaudeixin en virtut de qualsevol títol.

Les persones físiques o jurídiques a les quals s'imputi l'excés referit en el paràgraf primer d'aquest número han de comunicar en el termini d'un mes des que es produeixi aquesta circumstància a la Comissió Nacional de l'Energia o a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, segons correspongui per raó de la matèria, la societat respecte de la qual es pretengui exercir els drets de vot sense cap restricció. Transcorregut el termini indicat sense que s'hagi efectuat la comunicació, queden suspesos quant a l'excés del 3 per 100 els drets de vot de totes les societats participades.

2. Els mercats o sectors a què es refereix l'apartat anterior són els següents:

- Generació, transport i distribució d'energia elèctrica.
- Producció, transport i distribució d'hidrocarburs líquids.
- Producció, transport i distribució d'hidrocarburs gasosos.
- Telefonia portàtil.
- Telefonia fixa.

S'entén per operador principal qualsevol que, tenint la condició d'operador dels mercats o sectors esmentats, tingui una de les cinc quotes més grans del mercat o del sector en qüestió.

El Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar la relació de mercats o sectors continguda en aquest apartat.

3. Sens perjudici del que disposa l'apartat primer, cap persona física o jurídica no pot designar, directament o indirectament, membres dels òrgans d'administració de més d'una societat que tingui la condició d'operador principal en el mateix mercat o sector entre els que assenyalen l'apartat anterior.

4. La Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions poden autoritzar, cada una en l'àmbit de les seves competències respectives, l'exercici dels drets de vot corresponents a l'excés respecte de les participacions assenyalades a l'apartat primer o la designació de membres de l'òrgan d'administració a la qual es refereix l'apartat tercer, sempre que això no afavoreixi l'intercanvi d'informació estratègica entre operadors ni impliqui risc de coordinació dels seus comportaments estratègics.

S'ha de determinar per reglament la forma i el procediment a través dels quals s'han de concedir les autoritzacions que preveu aquest apartat.

5. El que disposa aquest precepte s'entén sens perjudici del que estableixen les normes sectorials aplicables en cada cas.

6. La Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions estan legitimades, dins de les seves competències respectives, per a l'exercici de les accions tendents a fer efectives les limitacions que recull aquest article.

TÍTOL III

Fe pública

Article 35. *Aranzels notariais.*

1. En relació amb els aranzels que estableix el Reial decret 1426/1989, de 17 de novembre, i les seves modificacions posteriors, es pot efectuar un descompte de fins al 10 per 100.

2. Es modifica la lletra f) del número 2, apartat 1, de l'annex I del Reial decret 1426/1989, de 17 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«f) Pel que passi de 100.000.000 de pessetes fins a 1.000.000.000 de pessetes: 0,3 per 1.000.

Pel que passi de 1.000.000.001 pessetes el notari ha de percebre la quantitat que lliurement acordi amb les parts atorgants.»

3. Les modificacions que a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es puguin fer respecte dels aranzels als quals es refereix aquest article, es poden efectuar reglamentàriament d'acord amb la normativa específica que els regula.

Article 36. *Aranzels registrals.*

1. Els aranzels dels registradors de la propietat, que estableix el Reial decret 1427/1989, de 17 de novembre, i les seves modificacions posteriors, es redueixen en un 5 per 100 en el cas de constitució, modificació, subrogació i cancel·lació de préstecs i crèdits amb garantia hipotecària i en la compravenda d'habitatges, i en un 15 per 100 en el cas de la inscripció de documents que preveu la legislació urbanística en què es formalitzin actes d'execució del planejament dirigits a la preparació de sòl urbanitzat.

Els aranzels dels registradors mercantils, establerts pel Decret 757/1973, de 29 de març, i les seves modificacions posteriors, es redueixen en un 5 per 100 en

els supòsits de constitució, modificació d'estatuts, augment i disminució de capital, fusió, escissió i dipòsit de comptes de societats.

En cas que en les disposicions reglamentàries esmentades, o en la normativa especial, es prevegi algun tipus de rebaixes aranzelàries, la reducció que preveu aquesta norma s'ha d'aplicar a la quantitat que resulti una vegada deduïda la rebaixa inicial.

2. Es modifica la lletra f) de l'apartat 1, i s'afegeix un incís final, en el número 2 de l'annex I, del Reial decret 1427/1989, de 17 de novembre, sobre aranzel dels registradors de la propietat, que queda redactada de la manera següent:

«f) Pel valor que passi de 100.000.001 pessetes: 0,20 per 1.000.

En tot cas, l'aranzel global aplicable que regula aquest número no pot superar les 363.000 pessetes.»

3. Es modifica l'escala 8a i s'afegeix un incís final en el número 5 del Decret 757/1973, de 29 de març, sobre aranzel dels registradors mercantils, que passa a tenir la redacció següent:

«Escala 8a: pel que passi de 1.000.000.000 de pessetes, el 0,005 per 100.

En tot cas, l'aranzel global aplicable que regula aquest número no pot superar les 363.000 pessetes.»

4. Les modificacions que a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es puguin fer respecte dels aranzels a què es refereix aquest article, es poden efectuar reglamentàriament d'acord amb la normativa específica que els regula.

Article 37. *Modificació de la Llei 41/1980, de 5 de juliol, de mesures urgents de suport a l'habitatge.*

Es modifica l'article 8 de la Llei 41/1980, de 5 de juliol, de mesures urgents de suport a l'habitatge, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8.

1. Els honoraris de notaris i registradors de la propietat tenen una reducció d'un 50 per 100 dels drets corresponents, respectivament, a escriptura matriu, primera còpia i inscripció dels actes de quantia referents a habitatges qualificats de protecció oficial o declarats protegits. S'entenen inclosos en aquests actes l'adquisició del solar, les modificacions hipotecàries de finques, la declaració d'obra nova, la divisió horitzontal, els préstecs hipotecaris que hagin obtingut el caràcter de qualificats d'acord amb la normativa vigent i, en general, tots els actes o negocis jurídics necessaris perquè els habitatges quedin disponibles per a la seva primera transmissió o adjudicació.

2. A la primera transmissió o adjudicació, així com, si s'escau, a la subrogació en el préstec hipotecari qualificat, de cada un dels habitatges esmentats se li aplica la reducció indicada del 50 per 100 dels drets de matriu, primera còpia i inscripció; i, si es tracta d'habitatges la superfície útil dels quals no superi els noranta metres quadrats, meriten exclusivament i per tots els conceptes la quantitat de 9.991 pessetes com a drets del notari i de 3.996 com a drets del registrador de la propietat. Per gaudir de les bonificacions a què es refereix aquest paràgraf cal que sigui l'únic habitatge de l'adquirent i que es destini a la seva residència habitual i permanent.

3. Quan l'habitatge porti vinculat en projecte i registradament una plaça de garatge i, si s'escau, traster o altres annexos, els honoraris subjectes als límits de 9.991 pessetes i 3.996 pessetes es poden incrementar per tots els conceptes, en 1.500 i 1.000 pessetes, respectivament, en el cas del notari, i en 1.000 i 500 pessetes, respectivament, en el cas del registrador de la propietat.

Quan es constitueixi una garantia real en el mateix acte de la primera transmissió o adjudicació per assegurar el pagament del preu ajornat, la quantitat assenyalada s'ha d'incrementar, per tots els conceptes, en 4.995 pessetes en el cas del notari i en 1.998 pessetes en el cas del registrador de la propietat.

El que disposa aquest article passa a formar part dels respectius aranzels de notaris i registradors de la propietat i la seva revisió o modificació s'ha d'ajustar, en tot cas, a les disposicions vigents en la matèria.

4. Els beneficis a què es refereix aquest article s'entenen sens perjudici dels que siguin més favorables, en funció de la legislació segons la qual s'hagi obtingut la qualificació dels habitatges.»

TÍTOL IV

Altres mesures liberalitzadores

CAPÍTOL I

Llibres de text

Article 38. *Llibres de text.*

1. Queda liberalitzat el descompte que es pot aplicar sobre el preu de venda al públic dels llibres de text i del material didàctic complementari, editats principalment per al desenvolupament i l'aplicació dels currículums corresponents a l'educació primària i a l'educació secundària obligatòria.

2. Entre els materials didàctics a què es refereix aquest article queden compresos tant els materials complementaris per a ús de l'alumne com els de suport per al docent. Aquests materials poden ser impresos o utilitzar un altre tipus de suport.

No tenen el caràcter de material didàctic complementari, als efectes del que disposa aquest article, els que no desenvolupin específicament el currículum d'una matèria, encara que serveixin de complement o ajuda didàctica, com ara diccionaris, atles, llibres de lectures, mitjans audiovisuals o instrumental científic.

3. El que disposa l'apartat 1 és aplicable sigui quina sigui l'edició, la reedició o la reimpressió.

4. Queda prohibida la utilització del llibre com a reclam comercial per a la venda de productes de naturalesa diferent.

CAPÍTOL II

Col·legis professionals

Article 39. *Modificació de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, reguladora dels col·legis professionals.*

1. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Ès requisit indispensable per a l'exercici de les professions col·legiades estar incorporat al col·legi corresponent. Quan una professió s'organitzi per

col·legis territorials, n'hi ha prou amb la incorporació a un sol col·legi, que ha de ser el del domicili professional únic o principal, per exercir en tot el territori de l'Estat; els col·legis en l'àmbit territorial dels quals no radiqui el domicili esmentat no poden exigir cap habilitació ni el pagament de contraprestacions econòmiques diferents de les que exigeixin habitualment als seus col·legiats per la prestació dels serveis dels quals siguin beneficiaris i que no estiguin coberts per la quota col·legial. Tot això s'entén sens perjudici que els estatuts generals o, si s'escau, els autonòmics puguin establir l'obligació dels professionals que exerceixin en un territori diferent del de col·legiació de comunicar als col·legis diferents dels de la seva inscripció l'actuació en el seu àmbit territorial.»

2. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 3, que queda sense contingut.

CAPÍTOL III

Sistema financer

Article 40. *Informació prèvia a la formalització de préstecs hipotecaris.*

Les entitats de crèdit i les altres entitats financeres han de fer constar expressament en els fulls informatius previs a la formalització dels préstecs garantits amb una hipoteca immobiliària, destinats a l'adquisició d'habitatges que subscriguin amb persones físiques, el dret que assisteix el prestatari per designar, de mutu acord amb la part prestadora, la persona o l'entitat que ha de dur a terme la taxació de l'immoble objecte de la hipoteca, la que s'ha d'encarregar de la gestió administrativa de l'operació, així com l'entitat asseguradora que, si s'escau, ha de cobrir les contingències que l'entitat prestadora exigeixi per a la formalització del préstec. Quant a la designació del notari davant del qual s'ha d'atorgar l'escriptura pública corresponent, cal atènyer-se al que disposa la legislació notarial i s'ha de fer constar expressament aquesta circumstància en el mateix fulllet.

L'incompliment de l'obligació a què es refereix el paràgraf anterior es considera infracció al que preceptua el paràgraf segon de l'article 48 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció d'entitats de crèdit, i se sanciona de conformitat amb el que disposa el seu títol I.

Article 41. *Comissions de les gestores de fons d'inversió col·lectiva.*

1. Es fa una nova redacció dels articles 45.3 i 52.1 del Reial decret 1393/1990, de 2 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

«Article 45. *Comissions.*

3. No es poden percebre comissions de gestió que superin els límits següents:

a) Quan la comissió es calculi únicament en funció del patrimoni del fons, el 2,25 per 100 d'aquest.

b) Quan es calculi únicament en funció dels resultats, el 18 per 100 dels resultats.

c) Quan s'utilitzin ambdues variables, l'1,35 per 100 del patrimoni i el 9 per 100 dels resultats.

S'autoritza el ministre d'Economia per variar els percentatges anteriors fins a un màxim del 25 per 100 dels límits respectius.

Article 52. *Comissions.*

1. No es poden percebre comissions de gestió que superin els límits següents:

a) Quan la comissió es calculi únicament en funció del patrimoni del fons, l'1,0 per 100 del patrimoni.

b) Quan es calculi únicament en funció dels resultats, el 10 per 100 dels resultats.

c) Quan s'utilitzin ambdues variables, el 0,67 per 100 del patrimoni i el 3,33 per 100 dels resultats.

S'autoritza el ministre d'Economia per variar els percentatges anteriors fins a un màxim del 25 per 100 dels límits respectius.»

2. Les modificacions que a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es puguin fer respecte de les comissions de les gestores de fons d'inversió col·lectiva a què es refereix aquest article, es poden efectuar per reglament d'acord amb la normativa específica que les regula.

CAPÍTOL IV

Labors del tabac

Article 42. *Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.*

1. S'afegeix un apartat tres a l'article 2, amb la redacció següent:

«Tres. Els fabricants i, si s'escau, els importadors han de garantir que els seus productes arribin a tot l'àmbit territorial a què es refereix l'article 1, apartat u, sempre que n'hi hagi demanda.»

2. Es modifica la lletra c) de l'apartat tres de l'article 3, que queda redactada de la manera següent:

«c) Possibilitat d'utilització de mitjans de transport, siguin propis o aliens, que, en règim de direcció exclusiva pel majorista, permeti la distribució de les labors fins a les expenedories.»

3. Es modifica l'apartat cinc de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. El majorista ha de subministrar els productes la distribució dels quals faci amb regularitat i amb garantia de cobertura dels subministraments, en condicions de servei i terminis de lliurament similars per a tots els expenedors. S'entén per regularitat, als efectes d'aquest article, el subministrament almenys amb la periodicitat que es fixi en les normes reglamentàries i, a més, sempre que la comanda assoleixi el mínim que aquelles normes estableixin encara que no hagi transcorregut el període màxim de subministrament.»

CAPÍTOL V

Comerç interior

Article 43. *Horaris comercials.*

U. La llibertat absoluta d'horaris i de determinació de dies d'obertura dels comerciants no és aplicable fins que el Govern, conjuntament amb el govern de cadascuna de les comunitats autònomes, ho decideixin per al seu territori corresponent, i no abans de l'1 de gener de l'any 2005.

Fins que, d'acord amb el que estableix aquest article, escaigui l'aplicació del règim esmentat, regeixen les regles següents:

1. En l'exercici de les seves competències, correspon a les comunitats autònomes la regulació dels horaris per a l'obertura i el tancament dels locals comercials, en els seus àmbits territorials respectius, en el marc de la competència lliure i lleial i amb subjecció als principis generals sobre ordenació de l'economia que conté aquest article.

2. L'horari global en què els comerços poden dur a terme la seva activitat durant el conjunt de dies feiners de la setmana ha de ser, com a mínim, de noranta hores.

Els diumenges i els dies festius en què els comerços poden romandre oberts al públic són, com a mínim: nou el 2001, deu el 2002, onze el 2003 i dotze el 2004.

L'horari d'obertura, dins els dies feiners de la setmana, l'acorda lliurement cada comerciant, respectant sempre el límit màxim de l'horari global que, si s'escau, s'estableixi. També es determina lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu de cada activitat autoritzada, sense que pugui ser limitat a menys de dotze hores.

La determinació dels diumenges o dies festius en què poden romandre oberts al públic els comerços, amb els mínims anuals assenyalats abans, correspon a cada comunitat autònoma per al seu àmbit territorial respectiu.

3. Els establiments de venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustibles i carburants, floristeries i plantes, i les anomenades botigues de conveniència, així com les instal·lades en punts fronterers, en estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri, i en zones de gran afluència turística tenen plena llibertat per determinar els dies i les hores en què han de romandre oberts al públic en tot el territori nacional.

També tenen plena llibertat per determinar els dies i les hores en què han de romandre oberts al públic en tot el territori nacional els establiments de venda de dimensió reduïda diferents dels anteriors, que disposin d'una superfície útil per a l'exposició i la venda al públic inferior a 300 metres quadrats, exclosos els que pertanyen a grups de distribució o operin sota el mateix nom comercial d'aquells grups.

S'entén per botigues de conveniència les que, amb una extensió útil no superior a 500 metres quadrats, romanguin obertes al públic almenys divuit hores al dia i distribueixin la seva oferta, de manera similar, entre llibres, diaris i revistes, articles d'alimentació, discos, vídeos, joguines, regals i articles diversos.

La determinació de les zones turístiques a què es refereix la norma anterior, així com els períodes a què es contrau l'aplicació de llibertat d'obertura en aquestes zones, correspon a cada comunitat autònoma per al seu àmbit territorial respectiu.

Les oficines de farmàcia es regeixen per la seva normativa específica.

Les comunitats autònomes poden regular els horaris comercials dels establiments dedicats exclusivament a la venda de productes culturals, així com els que prestin serveis d'aquesta naturalesa.

4. Les comunitats autònomes han d'establir el sistema sancionador aplicable a les infraccions i a la normativa que dictin en relació amb calendaris i horaris comercials.

No obstant el que s'ha disposat anteriorment, en defecte de disposicions autonòmiques sobre les matèries que regula aquest article és aplicable el que disposa l'article 2 de la Llei orgànica 2/1996, de 15 de gener, complementària de la d'ordenació del comerç minorista.

Dos. En les zones que tinguin atorgada actualment la qualificació de zones turístiques s'ha de mantenir, com a mínim, el règim d'obertura comercial existent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

CAPÍTOL VI

Mútues i incapacitat temporal

Article 44. *Mútues i incapacitat temporal.*

Als efectes exclusius de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social, el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 131 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, sobre expedició d'altres mèdiques en els processos d'incapacitat temporal pels metges adscrits a l'Institut Nacional de la Seguretat Social, s'entén referit als metges de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals respecte del personal al servei dels associats a aquestes mútues en els termes que s'estableixin per reglament.

Disposició addicional primera. *Establiment de tarifes i peatges.*

Els preus aplicats per la «Compañía Logística de Hidrocarburos, Sociedad Anónima» com a contraprestació dels serveis prestats a clients situats en territoris no peninsulars, tenen la forma de tarifes o peatges que ha d'aprovar la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics a proposta del ministre d'Economia.

Disposició addicional segona. *Derogació de la disposició transitòria quarta del Reial decret 1199/1999.*

La derogació de la disposició transitòria quarta del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, conseqüència de la modificació de l'article 3 de la Llei 13/1998, de 4 de maig, introduïda per l'article 42 d'aquest Reial decret llei, s'entén sens perjudici de la durada de la condició que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'Acord del Consell de Ministres de 21 de gener de 2000, pel qual, d'acord amb el que disposa la lletra b) de l'article 17 de la Llei 16/1989, es decideix subordinar al compliment de determinades condicions l'aprovació de l'operació de concentració consistent en la fusió per absorció de la «Compañía de Distribución Integral Logista, Sociedad Limitada» per part de «Marco Ibérica de Distribución de Ediciones, Sociedad Anónima».

Disposició transitòria primera. *Instal·lacions de subministrament de productes petrolífers en grans establiments comercials que disposin de llicència municipal d'obertura.*

Els grans establiments comercials que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei estiguin en funcionament i disposin a aquest efecte de la llicència municipal d'obertura oportuna, poden incorporar entre els seus equípaments, d'acord amb el que disposa l'article 3 d'aquest Reial decret llei, una instal·lació per al subministrament de productes petrolífers, per a la qual cosa s'han de tenir compte les regles següents:

a) L'espai que ocupin les instal·lacions i els equípaments que siguin imprescindibles per al subministrament no computa a efectes de volum edificable ni d'ocupació.

b) Les llicències municipals necessàries per a la construcció d'instal·lacions i la seva posada en funcionament s'entenen concedides per silenci administratiu positiu si no es notifica la resolució expressa dins dels quaranta-cinc dies següents a la data de la presentació de la sol·licitud.

c) En tot cas, l'establiment comercial ha de costejar i executar les infraestructures de connexió de la instal·lació de subministrament de productes petrolífers amb els sistemes generals exteriors d'acord amb els requisits i les condicions que estableixi el planejament.

Disposició transitòria segona. *Reducció de peatges i cànon.*

En el termini d'un mes, el Ministeri d'Economia ha d'eleva a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics per a la seva aprovació una ordre ministerial que redueixi en un 8 per 100 els peatges i els cànon aprovats per l'Ordre de 9 de març de 2000, sobre peatges i cànon d'accés de tercers a les instal·lacions de recepció, regasificació, emmagatzemament i transport de gas natural.

Els peatges i els cànon que fixi la nova ordre són aplicables mentre no s'aprovi el sistema econòmic integrat del sector gas natural a què fa referència l'article 8 d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria tercera. *Reducció de tarifes elèctriques per a consumidors domèstics.*

Les tarifes de baixa tensió 2.0 i 2.0.N (amb discriminació horària nocturna) que apliquen les empreses distribuïdores d'energia elèctrica han de disminuir, com a màxim, en un 9 per 100 durant el període 2001-2003.

Durant aquest període, la revisió d'aquestes tarifes ha de prendre en consideració l'evolució dels tipus d'interès, la demanda elèctrica i el repartiment d'eficiència deguda a la competència. S'ha de determinar per reglament el mètode d'aplicació dels criteris esmentats.

Disposició transitòria quarta. *Suspensió de l'execució de l'operació de concentració.*

Les operacions de concentració que s'estiguin executant a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'han de sotmetre al règim de notificació establert en la normativa anterior, si bé hi són aplicables les disposicions d'aquest Reial decret llei relatives a la iniciació d'ofici, la meritació de la taxa i els terminis d'emissió del dictamen del Tribunal de Defensa de la Competència i de decisió pel Govern.

Disposició transitòria cinquena. *Participacions empresarials.*

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei les persones físiques o jurídiques que incorrin en les prohibicions que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 34 han de fer la comunicació que preveu l'apartat 1 i, si s'escau, adoptar les mesures necessàries per eliminar la circumstància prohibida a l'apartat 3, sens perjudici de la possibilitat de sol·licitar l'autorització que preveu l'apartat 4.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

El que disposa el títol I d'aquest Reial decret llei té el caràcter de norma bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució.

El que disposa el títol II d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació d'aplicació general dictada a l'empara de l'article 149.1.6a i 13a de la Constitució.

El que disposa el títol III d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació d'aplicació general dictada a l'empara de l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

El que disposa el capítol I del títol IV d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació d'aplicació general dictada a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució.

El que disposa el capítol II del títol IV d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.13a i 18a de la Constitució.

El que disposa el capítol III del títol IV d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

El que disposa el capítol IV del títol IV d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.13a i 14a de la Constitució.

El que disposa el capítol V del títol IV d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.1a i 13a de la Constitució.

El que disposa el capítol VI del títol IV d'aquest Reial decret llei té el caràcter de legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.7a i 17a de la Constitució.

Disposició final tercera.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 154, de 28-6-2000.)

11837 REIAL DECRET LLEI 7/2000, de 23 de juny, de mesures urgents en el sector de les telecomunicacions («BOE» 151, de 24-6-2000 i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

La liberalització econòmica constitueix un eix principal de la política econòmica desenvolupada pel Govern dirigida a crear un entorn més favorable perquè els agents productius es vegin incentivats a invertir, i contribuir així al desenvolupament econòmic de tot el país. Aquest increment de la demanda requereix al seu torn la consecució d'una oferta productiva flexible que s'acomodi als canvis sense crear tensions en l'estabilitat de preus. La recerca d'un nivell més alt de creixement sostenible ha de procedir d'un ús més actiu dels instruments de reforma estructural, com els que planteja aquesta norma.

Adicionalment, el pes qualitatiu i quantitatiu dels sectors afectats per les mesures que conté aquest Reial decret llei garanteixen que tinguin un impacte positiu i durador en un doble vessant. Per la banda de la producció, el caràcter de serveis intermedis de les telecomunicacions ha de contribuir a disminuir els costos empresarials i, en últim terme, a millorar la competitivitat de la nostra indústria. Per la banda dels consumidors